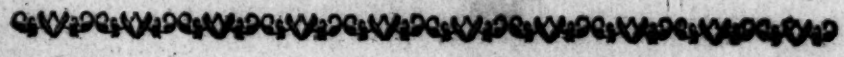

O R A T I O
ANNIVERSARIA
In THEATRO Collegii Regalis
Medicorum *Londin.* &c.

ANNO DOMINI 1714

ORATIO

ANNIVERSARIA

In THEATRO Collegii Regalis

Medicorum Londini. &c.

ANNO DOMINI 1714

ORATIO
ANNIVERSARIA

1184 v 13.
11

In THEATRO Collegii Regalis
MEDICORUM
LONDINENSIVM;

EX HARVEII Instituto,

H. Monro.

Habita Die 18° OCTOBRIS, 1757.

LONDINI:

Apud GUL. RUSSEL, extra Temple-Bar.

M.DCC.LVIII.

ORATIO
ANNIVERSARIA

In Theatro Collegii Regalis
MEDICORUM
LONDINENSIVUM

Ex HARVEI INSTITUTO

MUSEVM
BRITANNICVM
HABENS DIE 18. JUNII 1757.

LONDINI:
Apud GUL. RUSSELL, extra Templum Bar.
MDCCLV.

DOCTISSIMO VIRO

THOMÆ REEVE, M.D.

PRÆSIDI Dignissimo,
SOCIISQUE ORNATISSIMIS
Collegii Regalis Medicorum;

HANC

ORATIONEM

Pro more editam,

Eâ quâ par est Observantiâ,

D. D. D.

Johannes Monro.

DOCTOR IN VIRG

THOMAS REEVES, M.D.

P.R.A.S.I.D.I. Dignissimo

SOCIISQUE ORNATISSIMIS

Collegii Regalis Medicorum

HANC

ORATIONEM

Pro more patrio

Et qua per ora Oblatissima

D.D.D.

Thomas Reeves

EMINI vestrum, AUDITORES
 DIGNISSIMI, ignotum esse ar-
 bitror, Medicinam in Ægypto
 superstitiosè excultam, feliciori
 auspicio in Græciam transisse,
 Romanque deinde cum cæteris artibus fuisse
 delatam ; decreſcentibus mox Romanorum
 rebus, & everſo demum Imperio, ſcientias
 omnes, vel extinctas ſimul periſſe, vel fu-
 gatas latuiſſe, donec Clariffimorum virorum
 ingenium, ſtudio, laborque indefeſſus in
 B generis

generis humani emolumentum exoptatas
iterum produxerint.

Barbarum idcirco, *Chalchondylam*, et *Po-
litianum* debitâ prosequimur laude, & Te,
Princeps Medicæ, admiratione quâdam in-
tuemur qui literas exulantes in patriam re-
cepisti, et eruditos omnes gremio fovere non
dedignatus es : nobismet ipsis interea, Col-
legæ Ornatissimi, præcipuo quodam jure
gloriarî licet Fundatorem habuisse, in istâ
palæstrâ nobilissimâ, palmam primam refe-
rentem. Hos equidem amore quodam cum
cæteris Europæ Gentibus communi ample-
ctimur ; Illum vero eâ observantiâ, eâ pie-
tate quâ decet filios erga optimum parentem
uti semper venerabimur. *Linaerum* enim
omnimodâ eruditione instructum commemo-
ramus, non domi otiosè commorantem, sed
literas renascentes foras exquirentem, ut ipse
primus in patriam suam hæc præclarissima
munera secum reportaret, hospitioque ex-
ciperet ;

ciperet; Quinetiam dum amœnas Italiæ regiones, hujusmodi negotio intentus, perlustraret, haud minori gratiâ apud Principes viros prævaluit propter morum integritatem, quam apud literatos omnes propter doctrinam. Famam & auctoritatem quam peregre adeptus est, domum rediens servavit & auxit. Munificentiam suam propriam, Prælectiones instituit Academicas; et a Principe impetravit ut præstantissimos quoscunque in arte sua delectos, colligeret in unum quoddam sodalitiū, Regiam auctoritate privilegiis munitum, quod & ipse quidem legibus stabilivit, et honestissimo morum exemplo commendavit; Hunc virum, ad hæc munera exequenda, non fastuosa quædam doctrinæ excitavit superbia, non inanis munificentiae ostentatio; Cum enim jam famæ suæ, & Reipublicæ honori satis consuluisse videretur, vitæ quod superfuit sanctissimis erga Deum officiis tribuebat, & quam integerrime egerat vitam, pietate maximâ clausit; nostra-

rum interea rerum nequaquam immemor, ædes enim proprias, quas nobis vivus commodaverat, supremo suo testamento moriens legavit.

Linacro erudito, munifico, pio, successit *Caius*, optimâ vir indole, & industriâ vix credibili; Græcis Latinisque literis adeo eruditus, ut alios docendi causâ potius, quam ut ab illis institueretur, in exteras regiones sese transtulisse videatur. Cum enim Italiam, fundatoris exemplo, peragrasset, Professoris munere perfunctus, purpurâ Doctorali donatus est. In patriam redux, *Linacrum* præeuntem, ita proximis infecutus est vestigiis, ut quanquam in libris scribendis, edendisque vehementer occupatus, nostris tamen rebus nascentibus feliciter præfuit, quas auctoritate firmatas, novis auxit honoribus, et libro annalium, propriâ manu exarato, ornare dignatus est. Tuam, *Caie*, doctrinam, & amorem erga nos, merito

rito & lubenter laudamus; Pietatem tuam,
& singularem animi liberalitatem, memor
usque fatebitur *Cantabrigia*.

Brevi temporis intervallo, innotuit per-
spicacissimi Fundatoris prudentia; Jam *Cald-*
waldus, nobilisque *Lumleius*; Jam *Goul-*
stonus, nomina, nostris annalibus semper
memoranda, rem anatomicam haud satis
exploratam, fusius explicandam, et exem-
plo, et stipendiis honestissimis curavere.

Hi veluti nascentem Auroram, sole me-
dico nondum plane exorto salutabant, cum
ipse diem Medicinæ intulit *Harveius*. San-
guinem per arterias venasque ferri, satis om-
nibus a principio cognitum est; Qualis au-
tem ille cursus fuerit, et quo fonte deriva-
tus, eruditissimum quemque latuit; Quæ
tamen omnia fidissimus ille Naturæ inter-
pres, per angusta viarum, per devios trami-
tes, indefesso labore secutus, felici tandem
successu

successu patefecit. *Harveius* scilicet, sanguinem certo itinere per universas corporis partes ire & redire lege non mutandâ primus omnium demonstravit. Quantam medicinæ lucem, quantamque ipsi *Harveio* attulerit gloriam hæc investigatio, nec filere omnino possum, nec pro dignitate satis explicare. Hoc tamen minime prætereundum esse censeo, tanti momenti inventa, non casu, non fortunâ accidisse; quæ vero magnum illud, & excelsum Immortalis Viri ingenium, vera esse in animo secum prius statuerat, eadem innumeris deinceps confirmata experimentis, palam omnibus proposuit. Explicato tandem & stabilito sanguinis circuitu, nec sibi nec famæ suæ satis adhuc vixisse visus est, si vixisset otiosus; *Carolo* igitur, Regum optimo, et artis omnimodæ Patrono, juvante, ad intimos Naturæ recessus iterum penetrandos, mirâ se accinxit solertiâ: Novus exinde nobis ortus est Triumphus, major exinde facta est hujusce

jusse loci dignitas. Sed restant nonnulla, quæ cum ad nos magis pertineant, arctiori vinculo tenent devinctos. Quid de antecessoribus suis, Quid de Lyceo hoc literato judicavit Vir talis tantusque, quum res ipsa haud levis momenti esse videatur, tum vero conjecturam facere licet, quod Ipse primus hanc annuam illorum, omniumque bene de nobis merentium recordationem instituerit; quod vivus adhuc patrimonio se exuerit, et hujus Collegii socios, non tantum hæredes famæ & gloriæ suæ, sed & participes fortunarum suarum esse voluerit.

Ordine, & amore proximus *Harveio*, incedit *Hamaeus*; qui nos multiplici cumulavit beneficio, qui ædes hæc nostras ab iniquis hominibus vix redemptas nobis tradidit, quin & incendio consumptas de novo instauravit ornavitque; Plura insuper magnificentiae suæ edidit monumenta Vir spectatissimus, et nos in hæreditatis par-

D

tem

tem fatis amplam testamento adscripsit.

Ingratus fane essem, et vestri honoris prorsus immemor, si *Glissonum*, *Whartonum* tacerem, si *Lowerum*, *Willisum*ve oblivioso premerem silentio: Nec te, *Sydenhame*, laude dignissimum, nostris si liceat adjicere, insalutatum præterierim, Qui observando fidus & diligens, scribendo elegans & concinnus, alios omnes longe superasti, ipso vix minor *Hippocrate*.

Rudis ipse Orator, dicendi imperitus, opus difficile & periculosum aggressus, Vereor, ne ibi deficiam, ubi & argumenti dignitas, & officii mei ratio, & animi ob accepta beneficia ardor fervidus, magnum aliquid postulare videatur. At nomen *Radclivii* honorandum, omni laude præstantius, nullo indiget præconio. Vir erat, "summi ingenii, et consummatæ experientiæ;" Nec aliorum assentator, nec imitator; Purus naturæ

naturæ discipulus, attentis oculis & tranquillo vultu in illam intuebatur; sagax ad pericula perspicienda, ad propulsanda feliciter audax. In medicamentis simplex, naturam paucis adjuvari, multis opprimi plane probavit. Prospere adeo medicinam fecit, ut nemo unquam ægrotantibus gratior, nemo unquam adfuerit optatior. Talis in arte suâ emicuit *Radclivius*, ut si quæ plura fecerit vobis enarrare vellem, historiam potius quam orationem condere viderer. Opes, quas favore publico consecutus est, rei literariæ promovendæ, Reipublicæ honori augendo, & sublevandis pauperum miseriis, inservire voluit. Hospitium, non longe ab hinc celeberrimum, cujus mœnia jam nunc suis impensis surgentia conspiciuntur, annuo nummorum reditu donavit. Oxoniæ, Collegium suum amplificavit; Bibliothecam instruxit splendidam & perfectam; & binos insuper istius Academiæ alumnos, in Medicinæ majus emolumentum, amplissimo dota-

vit

vit stipendio, & in exterar partes peregrinari jussit. Regia certe, & sibi propria magnificentia! Nostras erat *Radclivius*; Hæc igitur, Socii, sunt & suæ & nostræ gloriæ monumenta in æternum duratura.

Radclivium sequitur *Freindus*, comis, urbanus, senator incorruptus, Musis amicus, elegantia non minus quam doctrinâ insignis, & quod ad nos, & ad hujusce diei celebritatem præcipue pertinet, solennitatis *Harveianæ* Instaurator.

Vitæ integritate, probitate severâ spectabilis, literis humanioribus exquisite doctus, amore erga nos, & benevolentia singulari, & magnus in arte suâ exstitit *Haleus*.

Pelletti quinetiam, et *Plumtreii* simul ingenium et doctrinam collaudamus, et amissas flemus virtutes.

Dum

Dum vero hos viros literis, moribus, pietate, munificentia egregios, lubens, lætus commemoro, liceat oratori suæ indulgere pietati; liceat nomen paternum clarissimis hisce nominibus immiscere. O animi liberalis & benevoli! O amicorum deliciae & desiderium! Te, hujus loci amantissimum, Te, Almæ Matris vindicem acerrimum, Te, morum urbanitate, suavitate, simplicitate amabilem honeste jactitamus. Ingenio felix & judicio pollens, subjectæ tibi provinciae, mirâ arte & prosperâ imperitabas; in cæteris quidem Medicinæ partibus nulli secundus, in hac verò facile Princeps. Quod autem non minimæ laudi est et ornamento, Te familiarem elegit, Te amicum dilexit, Præclarus ille *Meadus*; Te sibi abreptum ploravit, funusque tuum lachrymis non fictis secutus, adornavit.

Ad Hunc Virum Illustrem, naturali bonitate eximium, qui laudare bene noverat,

E

Ipse

Ipse laudatissimus, jam tandem se convertit Oratio ; Medicum sui sæculi primum, Physicum solertem, Philosophum sapientem, Antiquitatis investigatorem peritum, Artis omnigenæ fautorem, & literatorum omnium Mæcenatem. *Mead*i meministis eruditionem, Meministis vivendi rationem, & dignitatem. Omnibus aditu facilis, benigne et humaniter omnes accipiebat ; inter doctos Doctus, inter liberales, liberalis, inter Principes Princeps ; dignus & qui Regibus dona mitteret, & qui cum Regibus commercium haberet literarium.

Restant memorandi, *Watsonus* & *Hoadleius*, charus uterque, uterque literis eleganter imbutus, uterque morte heu ! præmaturâ abreptus.

In hoc coetu solenni, nefas esset silentio præterire Musæum *Britannicum*, Opus egregium, et insigne ; quod vix inchoatum, celeberrimas

leberrimas *Europæ* bibliothecas, variis Naturæ operibus, & lectissimâ librorum copiâ superat. Sileat Molem *Roma Vaticanam, Parisiensem* fileat *Lutetia*: Jam victæ cedunt; Victæ unius hominis labore & munificentia.

Jam tandem liceat Academiis nostris gratulari ex quibus prodire Viri doctrinâ simul & virtute eximii, qui sudore multo famam hujus loci adauxere: liceat vobis denique gratulari de talibus antecessoribus, atque ut omnia sint fausta & felicia, dignitatem quam ab illis accepistis, servetis integram, & eorum vestigiis insistendo, posteritati tradatis intemeratam.

F I N I S.

laborum Europae bibliothecae, vnde Na-
turalis operibus, & locis huiusmodi
superioribus, Sicut Molem Roma Vastitudo,
Pariterque licet Latius: Jam videri co-
dices; Vnde unius hominis labore & in-
dustria.

Jam tandem licet Academici nostri gra-
tiam ex quibus proinde Viri doctissimi si-
cut & virtute eximii, qui studio multo fa-
mam huius loci adhaere: licet vobis de-
cipue gratulari de talibus amecelloribus,
atque ut omnia sint talia & solida, digni-
tatem quam ab illis accepistis, servetis inte-
gram, & eorum vestigia inspicere posse-
ritis traditis intererat.

FINIS

